

Historické Schovanky, Stařenky, K.T.O. a Riding Hoppers; 22. listopadu 2011, Praha, hotel Pyramida Ve své předchozí povídce o koncertu k 35. narozeninám Asonance jsem si pochvaloval, jaká je to radost, když se kapele daří a vyprodá Lucernu, protože historek o tom, že se někomu nebo něčemu nedaří, je v poslední době nějak příliš. Rošťa Čapek, hlavní postava dnešního vyprávění, to je taky velký organizátorsko-obchodní mág a večírky na počest výročí (zásadně vždy nekulatého) svého banjisticko-mandolínového impéria postupně stěhoval do větších a větších sálů, až v té Lucerně poměrně nedávno slavil taky. Pak si našel ne až tak velký a slavný, ale zato velice pěkný sál v hotelu Pyramida a významně obohatil nabídku pražských koncertů zejména o hvězdy světového bluegrassu (slyšel jsem v Pyramidě Michaela Clevelanda s kapelou, tedy několikanásobné držitele bluegrassové Grammy), ale nejen o ně.

Poslední listopadový týden – koncerty byly celkem tři – patřil vzpomínkám na zlatou éru jedné z legend české country, dívčí/ženské kapely **Schovanky**. Myslím, že to v žádných zvacích materiálech explicitně nebylo uvedeno, ale historická fakta i dobové plakáty rozvěšené ve foyer sálu jasně naznačovaly, že důvodem či záminkou je 40 let od založení Schovaneček. Ty poprvé veřejně vystoupily na podzim 1971 v Malostranské besedě na – zase se bez toho slova neobejdu – legendární soutěži Písně dlouhejch cest.

„Můj“ úterní večer zahájil proslovem Rošťa, ale myslím, že mohu napsat, že tak začaly všechny tři večery; ony tak totiž začínají všechny „jeho“ koncerty. Rošťa vítal sponzory, vzpomínal a komentoval promítané dobové fotografie, ale nemyslete si, že šířil nějakou sentimentální nostalgii. Chvilími působil dojmem, že si hlavně potřebuje vyřídit účty se svými rodiči (kterým k počtě bylo vše popisované samozřejmě uspořádáno) - Janem Kristákem Čapkem, zakladatelem a dlouholetým impresáriem Schovaneček a Jarkou Čapkovou, jejich dlouholetou banjistkou. Za to, že ho často odkládali různým tetám, aby mohli neustále s muzikou brázdit Československo, popř. přilehlé země, a za to, že „*všichni na zkouškách neustále kouřili*“, takže se Rošťa již v mladším školním věku stal „

největším dětským pasivním kuřákem

“. Jeho vyprávění mělo samozřejmě švih a vtip, jako obvykle.

Začínali hosté, vybraní tak, aby měli nějakou souvislost se Schovankami prvních let jejich existence. **Riding Hoppers** jsou sice kapelou založenou až v současnosti, ale navazují na dřevní ústecké bluegrassové formace (v sestavě mají kytaristu Karla Poláčka, houslistu Míru Jandásku...) a k historické formě českého bluegrassu začátku 70. let se hlásí a dokonce tak opravdu hrají. První střídání kapel patřilo

Eduardu Hruběšovi a

K.T.O.

To je skupina, která se v čase před rokem 1971 přeskupovala z tramského tria v plnokrevnou

tramp-countryovou kapelu a zažívala vrcholné období. Tentokrát to s plnokrevností nebylo tak slavné: kapele zmizela téměř polovina členů (zejména rytmika) a protože to nebylo nijak komentováno, nedokázal jsem zjistit, jestli sestava Hacker + Třebický + Skarlandt + relativně nový foukačkář (jehož cizokrajné jméno neumím správně napsat) je současná podoba K.T.O., nebo v čem byl problém. K větší pestrosti dávného hitového repertoáru přispěla jako host zpěvačka Dana Hackerová.

Kapitán Kid, kvůli kterému jsem si – přiznávám – vybral právě úterní termín – se kvůli vážné nemoci omluvil a byl přítomen ze záznamu z již zmíněné Lucerny. Další pozvaný,

Petr Novotný

, za sebe poslal nahranou zdravici.

A pak už přišla chvíle pro dávné Schovanky, Rosťou něžně (a neoficiálně) nazývané Šoubabky. Ze sestavy zlaté éry 1974 – 78 se jich nakonec sešlo úžasných pět ze šesti. Účast údajně odmítla houslistka Věra Kočišová (zahrála si v Pyramidě o dva dny později v dresu současných Schovaneč), kterou nahradila její předchůdkyně Nora Romanovská. Jinak tam ale byly všechny: kromě již zmíněné Jarky Čapkové kytaristka Anna Jírová (pokud si pamatuji, taky Schwugrová), dobristka Eva Plochová (...taky Stuchlíková, Žižková...), mandolinistka Vanda Čehovská a kontrabasistka Daniela Smyczková. Klobouk dolů hlavně před Čapkovou, že se nechala zlákat k účasti: sice jen opatrně doprovázela, ale vzhledem k tomu, po jak dlouhé době držela banjo v rukou, to byl statečný čin. Dámy navázaly přímé spojení s hudebním pravěkem: zněly dávné songy, jako *Čokoláda*, *Kdyby naši věděli*, *Buchty* nebo instrumentálka *Maiden's Prayer*. Všechno to bylo jenom velmi opatrně nastehované, ale na nostalgický návrat do sedmdesátek to naprosto stačilo.

Moc jsem nechápal, kdo přijde po přestávce, když psané byly ještě **Stařenky**, ale to mají být historické Schovanky a ty už přece byly, ne? Pokud v tom tápete stejně, poskytnu vysvětlení, kterého se mi dostalo. Ty „historické Schovanky“ – Šoubabky byl jednorázový projekt Rosti Čapka, snaha vzkřísit „jen pro tři večery“ Schovanky v bývalé nejsilnější sestavě. Stařenky jsou normálně fungující kapela, která již několik let hraje, zkouší, koncertuje. Je pravda, že personálně je to právě ta předpřestávková kapela minus houslistka, minus banjista. Okamžitě v první skladbě bylo znát, o kolik víc toho mají v prstech Stařenky se svým běžným repertoárem (i v něm se nějaké dávné songy Schovaneč vyskytly, ale zřídka). Samozřejmě, je to kapela, která si hraje jen tak pro radost, takže nemusí vůbec nic řešit, například to, že nemá žádnou výraznější zpěvačku. Ale secvičeno měly možná lépe než předcházející K.T.O. Zvláštní pochvalu zaslouží Daniela Smyczková za příjemné průvodní slovo.

Myslím, že typickým – i když ne jediným – návštěvníkem, byl fanoušek Schovaneč ze 70. let, který zatoužil proletět se strojem času. Přišel v množství zaplňujícím sál hotelu Pyramida

Schovanky: let strojem času

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 11. prosinec 2011 17:32

(aspoň v úterý) a zjistil, že stroj skvěle funguje. Díky všem zúčastněným, s Rošťou Čapkem na čele.

Schovanky: let strojem času

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 11 Prosinec 2011 17:32

